

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з науково-педагогічної роботи

Едуард БУРЯЧКІВСЬКИЙ

01 вересня 2025 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ДЕРМАТОЛОГІЯ, ВЕНЕРОЛОГІЯ

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Галузь знань: 22 «Охорона здоров'я»

Спеціальність: 222 «Медицина»

Освітньо-професійна програма: Медицина

Робоча програма складена на основі освітньо-професійної програми «Медицина» підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти зі спеціальності 222 «Медицина» галузі знань 22 «Охорона здоров'я», ухваленою Вченою Радою ОНМедУ (протокол № 10 від 27 червня 2024 року) та освітньо-професійної програми «Медицина» підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти зі спеціальності І 2 «Медицина» галузі знань І «Охорона здоров'я та соціальне забезпечення», ухваленою Вченою Радою ОНМедУ (протокол № 10 від 26 червня 2025 року).

Розробники:

завідувач кафедри інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології, д-р мед. наук, професор,
Чабан Т.В.,

к. мед. наук, доцент Ковтун Л.О.

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

Протокол № 1 від «29».серпня 2025 р.

Завідувач кафедри

Тетяна ЧАБАН

Погоджено із гарантом ОПП

Валерія МАРІЧЕРЕДА

Схвалено предметною цикловою методичною комісією з терапевтичних дисциплін ОНМедУ

Протокол № 1 від «29».серпня 2025 р.

Голова комісії

Олена ВОЛОШИНА

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри _____

(назва кафедри)

Протокол № _____ від «_____». _____ 20__ р.

Завідувач кафедри

(підпис)

(ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри _____

(назва кафедри)

Протокол № _____ від «_____». _____ 20__ р.

Завідувач кафедри

(підпис)

(ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, спеціалізація, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни
Загальна кількість: Кредитів:3 Годин: 90	Галузь знань 22 «Охорона здоров'я» Спеціальність 222 «Медицина» Рівень вищої освіти другий (магістерський)	<i>Денна форма навчання</i>
		<i>Обов'язкова дисципліна</i>
		<i>Рік підготовки: 5 курс</i>
		<i>Семестри: IX - X</i>
		<i>Лекції 6 год.</i>
		<i>Семінарські (0 год.)</i>
		<i>Практичні (54 год.)</i>
		<i>Лабораторні (0 год.)</i>
		<i>Самостійна робота 30 год.</i>
		<i>Форма підсумкового контролю – диференційний залік</i>

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ КОМПЕТЕНТНОСТІ, ПРОГРАМНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Мета викладання навчальної дисципліни – формування у здобувачів вищої освіти медичних знань про етіологію, клініку, методи діагностики, лікування та профілактику дерматологічних та венерологічних захворювань, а також навчити здобувачів вищої освіти оцінювати клінічні ознаки дерматозів та захворювань, що передаються статевим шляхом, складати план обстеження хворого для встановлення діагнозу, оцінювати діагностичні критерії захворювань, складати план лікування, виписувати рецепти лікарських речовин, які використовують для лікування дерматозів та захворювань, що передаються статевим шляхом.

Завдання:

1. Набуття навичок і вмінь загального обстеження дерматовенерологічного хворого (огляд, оцінка змін шкіри, визначення проліферативних, ексудативних, порожнинних і безпорожнинних, природжених і набутих первинних та вторинних морфологічних елементів, мономорфності та поліморфності висипки, пальпація, перкусія, поскрібування, визначення дерматографізму, здійснення діаскопії, йодної проби Бальцера, симптомів Нікольського, Мещерського, інструментальні дослідження).
2. Набуття практичних навичок для діагностики та диференційної діагностики при найпоширеніших захворюваннях шкіри, слизової оболонки рота та захворювань що передаються переважно статевим шляхом;
3. Набуття вмінь організації консультацій лікарів-фахівців для встановлення остаточного діагнозу;
4. Засвоєння сучасних методів терапії і профілактики шкірних та венеричних хвороб;
5. Набуття практичних навичок щодо забору для лабораторного дослідження необхідного біоматеріалу (луски, нігті, гній, серум, кров тощо) і вміння їх правильної інтерпретації;
6. Набуття навичок і вмінь надання невідкладної допомоги при непритомності, шоку, алергічних реакціях; направлення хворих до спеціального лікувально-профілактичного закладу;

7. Набуття навичок застосування примочок, паст аерозолів, лосьйонів та ін.
8. Набуття навичок і вмінь оформлення медичної документації – амбулаторних карт хворого;
9. Формування морально-етичних та деонтологічних якостей при професійному спілкуванні з хворим.

Процес вивчення дисципліни спрямований на формування елементів наступних *компетентностей*:

Загальні компетентності за вимогами НРК.

- ЗК1.** Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу
- ЗК3.** Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях
- ЗК4.** Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності
- ЗК5.** Здатність до адаптації та дії в новій ситуації
- ЗК6.** Здатність приймати обґрунтовані рішення
- ЗК10.** Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології
- ЗК11.** Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел
- ЗК13.** Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем
- ЗК16.** Здатність ухвалювати рішення та діяти, дотримуючись принципу неприпустимості корупції та будь-яких проявів недоброчесності

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності.

- СК1.** Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані
- СК2.** Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів
- СК3.** Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання
- СК4.** Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні та профілактиці захворювань
- СК5.** Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань
- СК6.** Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань
- СК7.** Здатність до діагностування невідкладних станів
- СК8.** Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги
- СК10.** Здатність до виконання медичних маніпуляцій
- СК11.** Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності, включаючи систему раннього втручання
- СК13.** Здатність до проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів
- СК14.** Здатність до планування і проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб
- СК15.** Здатність до проведення експертизи працездатності
- СК16.** Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм
- СК24.** Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами
- СК25.** Дотримання професійної та академічної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів
- СК26.** Здатність визначати тактику ведення осіб, що підлягають диспансерному нагляду
- СК27.** Здатність до вміння діагностувати та визначати тактику ведення хворих на позалегеневі й поширені форми туберкульозу, у т.ч. ко-інфекцію ТБ/ВІЛ з хіміорезистентним перебігом

Програмні результати навчання.

ПРН1. Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.

ПРН2. Розуміння та знання фундаментальних і клінічних біомедичних наук, на рівні достатньому для вирішення професійних задач у сфері охорони здоров'я.

ПРН3. Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем, включаючи систему раннього втручання

ПРН4. Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми (за списком 1); за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання (за списком 2).

ПРН5. Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу (за списком 4), враховуючи вік пацієнта.

ПРН6. Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря-керівника в умовах закладу охорони здоров'я (за списком 2).

ПРН7. Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) (за списком 4), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань (за списком 2).

ПРН8. Визначити головний клінічний синдром або симптом, яким обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого (за списком 3) шляхом прийняття обґрунтованого рішення стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу.

ПРН9. Визначати характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями (за списком 2), враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміти обґрунтувати персоніфіковані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.

ПРН10. Визначати необхідний режим праці, відпочинку та харчування на підставі заключного клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.

ПРН14. Визначати тактику та надавати екстрену медичної допомогу при невідкладних станах (за списком 3) в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.

ПРН17. Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5) в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта шляхом прийняття обґрунтованого рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

ПРН18. Визначати стан функціонування та обмежень життєдіяльності особи та тривалість непрацездатності з оформленням відповідних документів, в умовах закладу охорони здоров'я на підставі даних про захворювання та його перебіг, особливості професійної діяльності людини, тощо. Вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту населення на підставі нормативних документів.

ПРН19. Планувати та втілювати систему протиепідемічних та профілактичних заходів, щодо виникнення та розповсюдження захворювань серед населення.

ПРН20. Аналізувати епідеміологічний стан та проводити заходи масової й індивідуальної, загальної та локальної профілактики інфекційних захворювань.

ПРН21. Відшуковувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію.

ПРН24. Організовувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклується) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності.

ПРН32. Вміння діагностувати та визначати тактику ведення хворих на позалегенсві й поширені форми туберкульозу, у т.ч. ко-інфекцію ТБ/ВІЛ з хіміорезистентним перебігом.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен:

Знати:

1. Будову та функції шкіри, її придатків та слизових оболонок.
2. Шкірні хвороби та захворювання, що передаються статевим шляхом на основі етіологічних факторів та патоморфологічних проявів, спеціальну дерматовенерологічну термінологію.
3. Етіологію, патогенез та патоморфологію найбільш розповсюджених шкірних хвороб та захворювань, що передаються статевим шляхом.
4. Клінічні ознаки та перебіг шкірних хвороб та захворювань, що передаються статевим шляхом.
5. Принципи діагностики та основи диференційної діагностики шкірних хвороб та захворювань, що передаються статевим шляхом.
6. Стандарти раціонального лікування дерматовенерологічних хвороб (топічна та системна терапія).
7. Основи первинної та вторинної профілактики шкірних та венеричних хвороб. Принципи медико-психологічної реабілітації хворих з дерматовенерологічною патологією.
8. Методи психопрофілактичної роботи з хворими на шкірні та венеричні хвороби.

Вміти:

1. Визначати етіологічні та патогенетичні фактори появи та подальшого клінічного перебігу найбільш поширених шкірних та венеричних захворювань людини.
2. Описувати патологічні дерматологічні та венерологічні стани.
3. Ставити на основі клініко-анамнестичних даних попередній діагноз найбільш поширених дерматовенерологічних захворювань.

4. Описувати дерматолвенерологічні стани у пацієнта.
5. Призначати лабораторне та/або інструментальне обстеження, здійснювати диференційну діагностику дерматозів та захворювань, що передаються статевим шляхом
6. Визначати основні принципи лікування хворих відповідно до їх діагнозу.
7. Визначати тактику ведення хворого на шкірні хвороби та захворювання, що передаються статевим шляхом.
8. Призначити раціональну топічну та системну терапію.
9. Оцінювати психологічний стан хворого з шкірною та венерологічною патологією.
10. Користуватися методами клініко-психологічного тестування хворих для визначення їх психологічного стану.
11. Визначати тактику подальшої психологічної підтримки хворого, у разі хронічного тривалого перебігу захворювання.
12. Провести опитування, огляд та оформлення історії хвороби.

3. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Тема 1. Введення в дерматологію. Історія розвитку дерматології. Анатомія та гістологія нормальної шкіри та її придатків. Патоморфологічні зміни шкіри та слизових оболонок. Первинні та вторинні морфологічні елементи. Дерматовенерологія – наукова дисципліна, яка охоплює не тільки питання клінічного характеру, але і ряд проблем епідеміології, соціології, економіки, демографії, етики, правові аспекти. Стародавня історія дерматовенерології. Історія становлення та розвитку дерматовенерології в Україні, в Одеському регіоні. МКЗ-10. Анатомія та гістологія нормальної шкіри та її придатків. Етіологія та патогенез захворювань шкіри. Поняття «висипка» та її роль при постановці відповідного дерматологічного діагнозу. Первинні морфологічні елементи висипу: пляма (macula), пухир (urtica), міхурець (vesicula), пузир/міхур (bulla), гнійничок (pustula), вузлик (papula), горбик (tuberculum), вузол (nodus), пухлина (tumor), киста (cista). Вторинні елементи: вторинна пігментна пляма, лусочка (squama), ерозія (erosio), виразка (ulcus), кірка (crusta), кірко-луска (crusta-laminosa), тріщина (fissura seu raqades), екскоріація (син. травматична ерозія), рубець (cicatrix), струп («sphacelus»), ліхеніфікація (lichenificatio, син. ліхенізація - lichenisatio), вегетація (vegetatio).

Тема 2. Методи обстеження дерматовенерологічного пацієнта. Принципи лікування хвороб шкіри.

Методи досліджень: візуальне спостереження, клінічна оцінка висипань, лабораторні дослідження. Додаткові методи обстеження шкірних та венерологічних хворих: діаскопія або вітропресія, зішкрябування, визначення характеру дермографізму, шкірних проб з алергенами, люмінісентна діагностика, біопсія, діагностичні проби та феномени (проба Бальцера, проба Ядасона, проба за Броком, псоріатична тріада, феномени: Поспелова, «яблучного желе», Кебнера). Стоматологічні прояви шкірних хвороб.

Лікування хворих зі шкірними та венеричними хворобами є задачею досить складної, вимагає крім спеціальних знань сутності тих чи інших дерматозів і причин їхній що породжують, а також ґрунтовні знайомства з дією застосовуваних засобів. Загальна терапія. У більшості випадків дерматовенерологічному хворому, окрім місцевої потрібна і загальна (системна) медикаментозна терапія, яка повинна бути індивідуальною та відповідати етіологічним, патогенетичним або симптоматичним аспектам хвороби. Медикаментозна терапія дерматозів включає практично всі основні методи і засоби сучасної медицини:

седативні, психотропні, десенсибілізуючі, ентеросорбуючі, імунокорегуючі, вітамінні, антимікробні, неспецифічні протизапальні, гормональні, цитостатичні, ферментативні та ін. препарати. Зовнішня (місцева) терапія. Задачі, що переслідує місцева терапія, дуже різноманітні: в одних випадках бажано припинити мокнуття, зменшити запальні явища, в інші домогтися розсмоктування патологічного ущільнення в шкірі, у третіх – зруйнувати хворобливе вогнище, у четвертих - убити паразита, відшарувати епідерміс і т.ін. Варто пам'ятати, що дія будь - яких ліків залежить не тільки від його хімічного складу, але і від правильного способу застосування. На ефект лікування впливає вибір лікарської форми препарату. Багато в чому він визначається характером запального процесу. При гострих і підгострих явищах використовують поверхнево діючі лікарські форми - розчини, пудри, колючі суспензії, пасти. При хронічних запальних процесах – лікарські форми, що діють більш сильно і глибоко (мазі, пластири і т.д.). При інфекційних захворюваннях шкіри – спеціальні етіотропні засоби.

На всьому протязі хвороби потрібно постійна корекція зовнішнього лікування в залежності від зміни клінічної картини (наприклад, припинення мокнуття), від переносимості препарату, "звикання" до нього, від індивідуальної сприйнятливості до ліків.

Тема 3. Паразитарні захворювання шкіри. Етіологія, патогенез та епідеміологічні особливості корости. Клінічні форми та перебіг корости. Діагностика та диференційний діагноз корости. Принципи терапії та профілактики корости. Етіологія, патогенез та епідеміологічні особливості педикульозу. Клінічна картина педикульозу. Діагностика та диференційний діагноз педикульозу. Принципи терапії та профілактики педикульозу.

Тема 4. Паразитарні захворювання шкіри: демодекоз, шкірний лейшманіоз (хвороба Боровського). Етіологія, патогенез та епідеміологічні особливості демодекозу. Клінічні форми та перебіг демодекозу. Діагностика та диференційний діагноз демодекозу. Принципи терапії та профілактики демодекоза. Етіологія, патогенез та епідеміологічні особливості шкірного лейшманіозу. Клінічна картина шкірного лейшманіозу. Діагностика та диференційний діагноз шкірного лейшманіозу. Принципи терапії та профілактики шкірного лейшманіозу.

Тема 5. Гнійничкові захворювання шкіри: стафілодермії. Основні клінічні прояви. Загальне уявлення про піодермії. Епідеміологія. Класифікація. Протиепідемічні заходи. Сучасні методи терапії. Стафілодермія. Етіологія, патогенез. Клінічна картина. Діагностика. Системна та зовнішня терапія.

Тема 6. Гнійничкові захворювання шкіри: стрептодермії. Основні клінічні прояви. Узагальнена класифікація та особливості, перебіг стрептодермій. Етіологія, патогенез. Клінічна картина. Діагностика. Загальне та місцеве лікування.

Тема 7. Туберкульоз шкіри. Збудник. Ураження шкіри як один з проявів загальної туберкульозної інфекції. Клінічні форми туберкульозу шкіри. Патогенез. Клінічна характеристика та гістопатологія основних форм шкірного туберкульозу. Діагностика. Принципи лікування. Профілактика.

Тема 8. Лепра. Поширення. Етіологія. Патогенез. Класифікація. Клінічні різновиди. Діагностика. Лікування. Профілактика. Організація боротьби з лепрою.

Тема 9. Вірусні дерматози. Клініка, діагностика, лікування. Герпетична інфекція. Етіологія, патогенез. Класифікація. Клініка. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування. Оперізуючий лишай. Етіологія, патогенез. Класифікація. Клініка. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування. Екзема Капоші. Етіологія, патогенез. Класифікація. Клініка. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування. Контагіозний молюск. Вузлики доярок. Клінічна картина. Лікування. Папіломавірусна інфекція. Етіологія, патогенез. Класифікація. Клініка. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування.

Тема 10. Кератомікози, епідермомікози. Клінічні вияви, лабораторна діагностика, терапія та профілактика. Поверхневі мікози.

Кератомікоз: різнокольоровий лишай, п'єдра. Лікування кератомікозів. Профілактика кератомікозів. Псевдомікози: еритразма, актиномікоз. Еритразма, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Актиномікоз, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Епідермомікози. Лікування епідермомікозів. Профілактика епідермомікозів.

Тема 11. Трихомікози: мікроспорія, трихофітія, парша. Клінічні вияви, лабораторна діагностика, терапія та профілактика. Мікроспорія, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Трихофітія, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Мікоз стоп епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Парша, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Кандидоз, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика.

Тема 12. Глибокі мікози, діагностика і симптоми, ендемічні збудники на шкірі. Кокцидіоїдоз епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Гістоплазмоз епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Криптококоз, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Бластомікоз, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Мукороз, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Аспергільоз, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Пеніциліїоз, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Споротрихоз, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Хромомікоз, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Ріноспорідіоз, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Цефалоспоріоз, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Кладоспоріоз, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика. Міцетомі, епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, лікування, профілактика.

Тема 13. Дерматити, токсикодермії, екзема. Клініка, діагностика, лікування. Простий контактний або артіфікаційний дерматит: класифікація, клініка та лікування. Алергічні контактні дерматити, токсикодермія. Клінічна картина та лікування. Дерматологічні тести, що допомагають визначити алергени. Моно- та полісенсібілізація. Порівняльна характеристика простого та алергічного дерматиту.

Тема 14. Атопічний дерматит. Клініка та лікування. Сверблячі дерматози. Патогенез. Лікування. Атопічний дерматит. Клініка. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування. Нейродерміт. Клініка, діагностика, сучасне лікування принципи роботи з хворими, які страждають на поширений нейродерміт. Шкірний свербіж. Клініка. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування.

Тема 15. Екзема. Екзема (eczema) та її різновиди: істинна або ідіопатична екзема; мікробна екзема: паратравматична, варикозна, мітотична. дистідротична; себорейна екзема, нумулярна екзема; професійна. Стадії розвитку екзематозного процесу. Диференційний діагноз. Принципи терапії. Прогноз та профілактика рецидивів.

Тема 16. Псоріаз. Парапсоріаз. Псоріаз. Діагностика, клініка, лікування. Псоріаз. Актуальні питання патогенезу. Псоріаз: клінічні прояви, клінічні форми. Стадії клінічного перебігу, еволюція висипки, диференційний діагноз, алгоритм лікування. Лікарсько-трудова експертиза. Парапсоріаз. Етіологія. Патогенез. Клініка. Діагностика Лікування.

Тема 17. Червоний плоский лишай. Рожевий лишай Жибер. Червоний плоский лишай: особливості ураження слизових оболонок та шкіри. Характер свербіжу. Принципи лікування та профілактики. Рожевий лишай Жибер. Клініка. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування.

Тема 18. Бульозні дерматози. Клініка, діагностика, лікування. Акантолітична пухирчатка. Етіопатогенез, клінічні прояви на шкірі та слизових оболонках та її перебіг. Особливості діагностики при ураженні слизових оболонок. Прогноз. Системна та зовнішня терапія. Пемфігоїди. Класифікація. Клінічна картина. Діагностика Диференційна діагностика. Лікування. Герпетиформний дерматоз Дюрінга. Клінічна картини. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування.

Тема 19. Сифіліс. Етіологія. Патогенез. Епідеміологія і загальна патологія. Імунітет. Шляхи передачі. Первинний період сифілісу. Збудник сифілісу та його характеристика. Епідеміологічний аналіз захворюваності та чинників ризику. Реінфекція та суперінфекція при сифілісі. Класифікація сифілісу. Статеві та інші шляхи передачі. Інкубаційний період. Клінічні ознаки класичного (ерозивного чи виразкового) твердого шанкру. Атипові форми шанкрів: шанкр-панарицій, шанкр-амигдаліт, індуративний набряк. Діагностичний алгоритм первинного періоду сифілісу. Особиста профілактика.

Тема 20. Вторинний період сифілісу. Загальна характеристика вторинного періоду сифілісу. Особливості вторинного періоду сифілісу. Вияви вторинного сифілісу на шкірі: розеоли, папули, пустули. Сифілітична алопеція. Пігментні сифіліди. Ураження внутрішніх органів та слизових оболонок. Диференційна діагностика вторинного періоду сифілісу.

Тема 21. Третинний період сифілісу. Вісцеральний сифіліс. Сифіліс нервової системи. Вроджений сифіліс. Класифікація. Лабораторна діагностика сифілісу. Принципи лікування і профілактики сифілісу. Загальна характеристика третинного періоду сифілісу. Вияви третинного сифілісу на шкірі. Ураження слизових оболонок. Диференційна діагностика третинного періоду сифілісу. Ураження внутрішніх органів при вісцеральному сифілісі. Патогенез нейросифілісу. Класифікація нейросифілісу. Клінічна характеристика та діагностичні алгоритми раннього та пізнього нейросифілісу. Додаткові методи обстеження при нейросифілісі. Трансплацентарний шлях передачі. Залежність завершення вагітності від давності сифілітичної інфекції у матері. Особливості вродженого сифілісу. Клінічні вияви сифілітичної інфекції у немовлят і дітей грудного віку. Вияви патології в дитячому віці. Тріада Гетчинсона та ймовірні ознаки пізнього вродженого сифілісу, дистрофічні стигми. Діагностичні критерії встановлення діагнозу.

Методи лабораторної діагностики сифілісу: мікроскопічний і серологічні (методи експрес-діагностики, стандартні та високо специфічні реакції на сифіліс). Правила забору матеріалу для лабораторного виявлення блідої трепанеми. Правила забору крові та спинномозкової рідини для серологічного підтвердження діагнозу сифілісу. Основні принципи лікування хворих на сифіліс. Показання та протипоказання щодо призначення проти сифілітичних препаратів. Антибіотики групи резерву. Неспецифічна терапія при лікуванні сифілісу. Диспансерне спостереження за хворими на сифіліс. Критерії ефективності лікування хворих на сифіліс. Комплекс профілактичних заходів при сифілісі.

Тема 22. Гонорея та її ускладнення. Етіологія, патогенез та епідеміологічні особливості гонореї. Клінічні форми та перебіг гонореї. Критерії діагностики гонореї та її ускладнення. Принципи лікувально-профілактичних заходів та диспансеризації хворих на гонорею.

Тема 23. Негонорейні захворювання сечостатевої системи. Трихомоніаз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Хламідіоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Мікоплазмоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Уреаплазмоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Гарднерельоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика.

Тема 24. Генітальна вірусна інфекція. Генітальний герпес. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Генітальні бородавки. Етіопатогенетичні особливості генітальних бородавок. Клінічна картина генітальних бородавок. Діагностика генітальних бородавок. Принципи лікування генітальних бородавок.

Тема 25. Тропічні трепанематози. М'який шанкр. Лимфогранульома венерична. Тропічні трепанематози. Етіологія, патогенез та епідеміологічні особливості тропічних трепанематозів. Шляхи передачі тропічних трепанематозів. Особливості клінічної картини. Клініко-лабораторна діагностика. Диференційна діагностика. Критерії та методи лікування. М'який шанкр. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості. Шляхи передачі. Особливості клінічної картини. Клініко-лабораторна діагностика. Диференційна діагностика. Критерії та методи лікування. Лимфогранульома венерична. Етіологія, патогенез та епідеміологічні

особливості. Шляхи передачі. Особливості клінічної картини. Клініко-лабораторна діагностика. Диференційна діагностика. Критерії та методи лікування.

Тема 26. ВІЛ-інфекція – основні дерматологічні аспекти. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Ураження шкіри та слизових оболонок при СНІДі. Клінічна класифікація виявів ВІЛ-СНІДу. Загальний клінічний перебіг ВІЛ-інфекції та СНІДу. Методи лабораторної діагностики. Принципи лікування. Протиепідемічні заходи. Індивідуальна профілактика. Громадська профілактика.

Диференційний залік.

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин			
	Усього	у тому числі		
		Аудиторні		СРЗ
		Лекції	Практичні заняття	
1	2	3	4	5
Тема 1. Введення в дерматологію. Історія розвитку дерматології. Анатомія та гістологія нормальної шкіри та її придатків. Патоморфологічні зміни шкіри та слизових оболонок. Первинні та вторинні морфологічні елементи.	6	2	2	2
Тема 2. Методи обстеження дерматовенерологічного пацієнта. Принципи лікування хвороб шкіри.	2		2	
Тема 3. Паразитарні захворювання шкіри: короста, педікульоз.	4		2	2
Тема 4. Паразитарні захворювання шкіри: демодекоз, шкірний лейшманіоз (хвороба Боровського).	2		2	
Тема 5. Гнійничкові захворювання шкіри: стафілодермії.	4		2	2
Тема 6. Гнійничкові захворювання шкіри: стрептодермії, стафілострептодермії.	2		2	
Тема 7. Туберкульоз шкіри.	2		2	

Тема 8. Лепра.	2		2	
Тема 9. Вірусні дерматози. Клініка, діагностика, лікування	6	2	2	2
Тема 10. Кератомікози. Дерматомікози. Клінічні вияви, лабораторна діагностика, терапія та профілактика, клініка, принципи лікування та профілактика.	4		2	2
Тема 11. Трихомікози. Кандидоз. Клінічні вияви, лабораторна діагностика, терапія та профілактика.	2		2	
Тема 12. Глибокі мікози. Клініка, діагностика, лікування.	2		2	
Тема 13. Дерматити. Токсикодермії. Клініка, діагностика, лікування.	4		2	2
Тема 14. Атопічний дерматит. Шейрний свербіж. Клініка та лікування.	2		2	
Тема 15. Екзема. Клініка та лікування.	2		2	
Тема 16. Псоріаз. Парапсоріаз. Діагностика, клініка, лікування.	4		2	2
Тема 17. Червоний плоский лишай. Рожевий лишай Жибера. Діагностика, клініка, лікування.	2		2	
Тема 18. Бульозні дерматози. Клініка, діагностика, лікування.	4		2	2
Тема 19. Сифіліс: імунітет, реінфекція, суперінфекція, серодіагностика. Сифіліс первинний.	6	2	2	2
Тема 20. Сифіліс вторинний.	2		2	
Тема 21. Сифіліс третинний. Вроджений сифіліс.	2		2	
Тема 22. Гонорея та її ускладнення.	4		2	2
Тема 23. Негонорейні захворювання сечостатевих органів.	4		2	2
Тема 24. Генітальна вірусна	4		2	2

інфекція.				
Тема 25. Тропічні трепанематози. М'який шанкр. Лимфогранульома венерична.	6		2	4
Тема 26. ВІЛ-інфекція– основні дерматологічні аспекти.	4		2	2
Диференційний залік.	2		2	
УСЬОГО ГОДИН	90	6	54	30

5. Теми лекційних/семінарських/практичних/ лабораторних занять

5.1. Теми лекційних занять

№ з/п	Тема	Кількість годин
1	Введення в дерматовенерологію. Дерматозоонози. Піодермії. Мікотичні ураження шкіри та слизових оболонок.	2
2	Алергодерматози. Псоріаз. Червоний плоский лишай. Вірусні дерматози. Бульозні дерматози.	2
3	Венеричні хвороби: класифікація ВООЗ. Сифіліс. Гонорея та інші інфекції, що передаються статевим шляхом.	2
	РАЗОМ	6

5.2. Теми семінарських занять «Семінарські заняття не передбачені».

5.3. Теми практичних занять

№ з/п	Тема	Кількість годин
1.	Тема 1. Анатомія, гістологія та фізіологія шкіри людини. Патоморфологічні зміни шкіри та слизових оболонок. Первинні та вторинні морфологічні елементи.	2
2.	Тема 2. Методи обстеження дерматовенерологічного пацієнта. Принципи лікування хвороб шкіри.	2
3.	Тема 3. Паразитарні захворювання шкіри: короста, педікульоз.	2
4.	Тема 4. Паразитарні захворювання шкіри: демодекоз, шкірний лейшманіоз (хвороба Боровського).	2
5.	Тема 5. Гнійничкові захворювання шкіри: стафілодермії.	2
6.	Тема 6. Гнійничкові захворювання шкіри: стрептодермії, стафілострептодермії.	2

7.	Тема 7. Туберкульоз шкіри	2
8.	Тема 8. Лепра	2
9.	Тема 9. Вірусні дерматози	2
10.	Тема 10. Кератомікози. Дерматомікози.	2
11.	Тема 11. Трихомікози. Кандидоз.	2
12.	Тема 12. Глибокі мікози.	2
13.	Тема 13. Дерматити. Токсикодермії.	2
14.	Тема 14. Атопічний дерматит. Шкірний свербіж	2
15.	Тема 15. Екзема.	2
16.	Тема 16. Псоріаз. Парапсоріаз.	2
17.	Тема 17. Червоний плоский лишай. Рожевий лишай Жибера.	2
18.	Тема 18. Бульозні дерматози	2
19.	Тема 19. Сифіліс: імунітет, реінфекція, суперінфекція, серодіагностика. Сифіліс первинний.	2
20.	Тема 20. Сифіліс вторинний.	2
21.	Тема 21. Сифіліс третинний. Вроджений сифіліс.	2
22.	Тема 22 . Гонорея та її ускладнення.	2
23.	Тема 23. Негонорейні захворювання сечостатевих органів.	2
24.	Тема 24. Генітальна вірусна інфекція.	2
25.	Тема 25 . Тропічні трепанематози. М'який шанкр. Лимфогранульома венерична.	2
26.	Тема 26. ВІЛ-інфекція – основні дерматологічні аспекти.	2
27.	Диференційний залік.	2
Усього годин		54

5.4. Теми лабораторних занять
«Лабораторні заняття не передбачені».

6. Самостійна робота

№	Тема	К-ть год.
1	Основні історичні етапи становлення дерматовенерології. Анатомія, гістологія та фізіологія шкіри людини.	2
2	Паразитарні захворювання шкіри.	2
3	Бактеріальні захворювання шкіри.	2
4	Мікози. Глибокі мікози.	2
5	Алергодерматози.	2
6	Вірусні дерматози..	2
7	Бульозні дерматози.	2
8	Ліхени.	2
9	Сифілітична інфекція	2
10	Гонорейна інфекція.	2
11	Генітальна вірусна інфекція.	2
12	Негонорейні захворювання сечостатевих органів.	2
13	Тропічні трепанематози.	2

14	М`який шанкр. Лимфогранульома венерична.	2
15	ВІЛ-інфекція– основні дерматологічні аспекти.	2
	Разом	30

7. ФОРМИ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Форми навчання:

Дисципліна викладається у формі практичних занять; організації самостійної роботи здобувача.

Методи навчання:

Лекції: розкривають проблемні питання відповідних розділів з інфекційних хвороб. У лекційному курсі максимально використовують дидактичні засоби (мультимедійні презентації, слайди, учбові кінофільми, демонстрацію тематичних хворих). Лекційний та практичний етапи навчання здобувачів складаються переважно таким чином, щоб лекції передували відповідним практичним заняттям.

Практичні заняття: бесіда, рольові ігри, вирішення клінічних ситуаційних задач, відпрацювання навичок огляду пацієнта, інструктаж та відпрацювання навичок на симуляційних муляжах, тренувальні вправи з диференціальної діагностики найбільш поширених захворювань.

Самостійна робота: самостійна робота з підручником, самостійна робота з рекомендованою основною та додатковою літературою, з електронними інформаційними ресурсами, самостійне вирішення клінічних завдань.

8. ФОРМИ КОНТРОЛЮ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Форми поточного контролю: усне опитування, тестування, оцінювання виконання практичних навичок, оцінювання комунікативних навичок під час рольової гри, розв'язання ситуаційних клінічних завдань, оцінювання активності на занятті.

Форма підсумкового контролю: диференційний залік.

Критерії оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти під час поточного контролю

Оцінка	Критерії оцінювання
Відмінно «5»	Здобувач вільно володіє матеріалом, бере активну участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, впевнено демонструє практичні навички під час огляду хворого та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень, висловлює свою думку з теми заняття, демонструє клінічне мислення.
Добре «4»	Здобувач добре володіє матеріалом, бере участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, демонструє практичні навички під час огляду хворого та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень з деякими помилками, висловлює свою думку з теми заняття, демонструє клінічне мислення.
Задовільно «3»	Здобувач недостатньо володіє матеріалом, невпевнено бере участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, демонструє практичні навички під час огляду хворого та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень з суттєвими помилками.

Незадовільно «2»	Здобувач не володіє матеріалом, не бере участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, не демонструє практичні навички під час огляду хворого та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень.
---------------------	--

До підсумкового контролю у формі диференційованого заліку допускаються лише ті здобувачі, які виконали вимоги навчальної програми з дисципліни, не мають академічної заборгованості та їх середній бал за поточну навчальну діяльність з дисципліни становить не менше 3,00.

Диференційований залік здійснюється: на останньому занятті (заняття виокремлюється як окремий контрольний захід) після закінчення занять до початку екзаменаційної сесії – при стрічковій системі навчання, на останньому занятті з освітньої компоненти – при цикловій системі навчання.

Методика проведення підсумкового (семестрового) контролю з освітньої компоненти у формі диференційованого заліку є уніфікованою та передбачає використання стандартизованих форм.

Критерії оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти під час підсумкового контролю

Оцінка	Критерії оцінювання
Відмінно «5»	Здобувач освіти правильно, точно і повно виконав всі завдання до диференційованого заліку, чітко і логічно відповів на поставлені запитання. Ґрунтовно і всебічно знає зміст теоретичних питань, вільно володіє професійною та науковою термінологією. Логічно мислить і будує відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичних завдань. При вирішенні клінічної задачі правильно інтерпретував дані анамнезу, результати клінічних, лабораторних та інструментальних досліджень, правильно відповідав на всі поставлені питання і переконливо обґрунтовував свою точку зору, міг запропонувати та обґрунтувати альтернативний варіант рішення з окремих питань.
Добре «4»	Здобувач освіти достатньо повно виконав всі завдання до диференційованого заліку, чітко і логічно відповів на поставлені запитання. Достатньо глибоко і всебічно знає зміст теоретичних питань, володіє професійною та науковою термінологією. Логічно мислить і будує відповідь, використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичних завдань. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускає несуттєві помилки, які усуваються самим здобувачем, коли на них вказує викладач. При вирішенні клінічної задачі припускався несуттєвих помилок чи неточностей в інтерпретації даних анамнезу, результатів клінічних, лабораторних та інструментальних досліджень, без суттєвих помилок відповідав на всі поставлені питання, повно обґрунтовував свою точку зору, проте пропозиція альтернативного варіанту викликала утруднення.
Задовільно «3»	Здобувач освіти у неповному обсязі виконав всі завдання до диференційованого заліку, відповіді на додаткові та навідні запитання мають нечіткий, розпливчастий характер. Володіє основним обсягом теоретичних знань, неточно використовує професійну та наукову термінологію. Відчуває

	значні труднощі при побудові самостійної логічної відповіді, у застосуванні теоретичних знань при аналізі практичних завдань. У відповідях мають місце суттєві помилки. При вирішенні клінічної задачі з помилками інтерпретував дані анамнезу, результати клінічних, лабораторних та інструментальних досліджень, не знав окремих деталей, допускав неточності у відповідях на питання, недостатньо правильно обґрунтовував свої відповіді та трактував формулювання, відчував труднощі у виконанні завдань та пропозиції альтернативних варіантів.
Незадовільно «2»	Здобувач освіти не виконав завдання до диференційованого заліку, у більшості випадків не дав відповіді на додаткові та навідні запитання. Не опанував основний обсяг теоретичних знань, виявив низький рівень володіння професійною та науковою термінологією. Відповіді на питання є фрагментарними, непослідовними, нелогічними, не може застосовувати теоретичні знання при аналізі практичних завдань. У відповідях має місце значна кількість грубих помилок. При вирішенні клінічної задачі не міг інтерпретувати отримані дані анамнезу, результати клінічних, лабораторних та інструментальних досліджень, відповісти на поставлені питання, або допускав у відповідях суттєві помилки; не міг обґрунтувати свої рішення чи робив це не переконливо. Альтернативних варіантів не пропонував.

9. РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ ЗДОБУВАЧІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Бали з навчальної дисципліни для здобувачів, які успішно виконали програму, конвертуються у традиційну чотирибальну шкалу за абсолютними критеріями, які наведено у таблиці:

Національна оцінка за дисципліну	Сума балів за дисципліну
Відмінно («5»)	185 – 200
Добре («4»)	151 – 184
Задовільно («3»)	120 – 150
Незадовільно («2»)	Ниже 120

Багатобальна шкала (200-бальна шкала) характеризує фактичну успішність кожного здобувача із засвоєння навчальної дисципліни. Конвертація традиційної оцінки в 200-бальну виконується інформаційно-технічним відділом Університету програмою «Контингент» за відповідною формулою: Середній бал успішності (поточної успішності з дисципліни) x 40.

За рейтинговою шкалою ECTS оцінюються досягнення здобувачів з навчальної дисципліни, які навчаються на одному курсі однієї спеціальності, відповідно до отриманих ними балів, шляхом ранжування, а саме:

Оцінка за шкалою ECTS	Статистичний показник
A	Найкращі 10% здобувачів
B	Наступні 25% здобувачів
C	Наступні 30% здобувачів
D	Наступні 25% здобувачів
E	Наступні 10% здобувачів

Шкала ЄКТС встановлює належність здобувача до групи кращих чи гірших серед референтної групи однокурсників (факультет, спеціальність), тобто його рейтинг. При конвертації з багатобальної шкали, як правило, межі оцінок «А», «В», «С», «D», «Е» не співпадають з межами оцінок «5», «4», «3» за традиційною шкалою. Оцінка «А» за шкалою ЄКТС не може дорівнювати оцінці «відмінно», а оцінка «В» - оцінці «добре» тощо. Здобувачі, які одержали оцінки «FX» та «F» («2») не вносяться до списку здобувачів, що ранжуються. Такі здобувачі після перескладання автоматично отримують бал «Е». Оцінка «FX» виставляється здобувачам, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але яким не зарахований підсумковий контроль. Оцінка «F» виставляється студентам, які відвідали усі аудиторні заняття з навчальної дисципліни, але не набрали середнього балу (3,00) за поточну навчальну діяльність і не допущені до підсумкового контролю.

10. Методичне забезпечення

1. Робоча програма навчальної дисципліни
2. Силабус
3. Методичні розробки до лекційних занять
4. Методичні розробки до практичних занять
5. Методичні рекомендації до самостійної роботи здобувачів вищої освіти
6. Мультимедійні презентації
7. Ілюстративні матеріали
8. Ситуаційні клінічні завдання
9. Ситуаційні результати лабораторних обстежень
10. Сценарії рольових ігор (за необхідністю)
11. Електронний банк тестових завдань Крок-2

11. Питання для підготовки до підсумкового контролю

1. Анатомія і гістологія шкіри. Придатки шкіри.
2. Функції шкіри: захисна, терморегулююча, секреторна, всмоктувальна та ін.
3. Гістопатологічні зміни при запальних процесах в шкірі
4. Морфологічні елементи шкірних висипів (первинні, вторинні)
5. Гістологія первинних морфологічних елементів шкірних висипів
6. Стійкі вторинні елементи шкірних висипів
7. Діагностичне значення морфологічних елементів шкірних висипів
8. Поліморфізм висипки
9. Методика обстеження хворих на шкірні хвороби
10. Спеціальні дерматологічні дослідження: пальпація, зішкрябування, діаскопія, дермографізм, шкіоні проби, біопсія.
11. Методи лабораторних обстежень в дерматології (загальні і спеціальні)
12. Основні методи лікування, що застосовуються в дерматології
13. Дієтотерапія при шкірних хворобах
14. Лікарські форми для зовнішнього застосування
15. Псоріаз: етіологія, клініка, диференційна діагностика та лікування.
16. Червоний плоский лишай: етіологія, клініка, диференційна діагностика та

лікування .

17. Паразитарні захворювання шкіри. Короста: клініка, діагностика, лікування та профілактика. Педикульоз. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика.
18. Екзема: класифікація, клінічний перебіг, диференційна діагностика та лікування екземи відповідно до стадій.
19. Простий контактний або артіфікаційний дерматит: класифікація, клініка та лікування.
20. Алергічні контактні дерматити, токсикодермія. Клінічна картина та лікування.
21. Атопічний дерматит. Клініка та лікування
22. Піодермії: класифікація, клінічна картина, діагностика та лікування.
23. Грибкові захворювання шкіри. Класифікація, етіологія, клініка, діагностика, лікування і профілактика.
24. Бульозні дерматози. Класифікація, клініка та лікування.
25. Вірусні захворювання шкіри. Клініка, диференційна діагностика.
26. Туберкульоз шкіри. Клініка, діагностика, лікування.
27. Лепра. Клініка, діагностика, лікування.
28. Сифіліс. Етіологія. Патогенез. Епідеміологія і загальна патологія. Імунітет. Шляхи передачі.
29. Первинний період сифілісу. Клінічна картина. Диференційна діагностика.
30. Вторинний періоди сифілісу. Клінічна картина. Диференційна діагностика.
31. Третинний період сифілісу. Клінічна картина. Диференційна діагностика.
32. Вісцеральний сифіліс. Клінічна картина. Диференційна діагностика.
33. Сифіліс нервової системи. Клінічна картина. Диференційна діагностика.
34. Вроджений сифіліс. Клінічна картина. Диференційна діагностика.
35. Лабораторна діагностика сифілісу. Принципи лікування і профілактики сифілісу.
36. Гонорея. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика.
37. Шанкроїд (м'який шанкр). Етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика, принципи лікування та профілактика.
38. Лімфогранульома венерична. Етіологія, патогенез, клінічна картина, диференційна діагностика., принципи лікування та профілактика.
39. Донованоз (пахова гранульома). Етіологія, патогенез, клінічна картина. диференційна діагностика, принципи лікування та профілактика.
40. Трихомоніаз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика.
41. Хламідіоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика.
42. Мікоплазмоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика.
43. Уреаплазмоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика.
44. Гарднерельоз уrogenітальний. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика.
45. Генітальний герпес. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика.
46. Генітальні бородавки. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика.
47. Дерматологічні аспекти ВІЛ-інфекції, СНІДу.

12. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна:

1. Дерматологія і венерологія: Підручник для студ. мед. закладів фахової передвищої та вищої освіти. 2-ге вид., стер. Затверджено МОЗ / В.І. Степаненко, А.І. Чоботарь, С.О. Бондарь та ін. К., 2020.
2. Дерматологія. Венерологія. Т.В. Святенко, І.В. Свистунов. Видавництво: Нова книга, 2021, с. 656.
3. Дерматологія та венерологія: навчальний посібник для підготовки студентів закладів вищої медичної освіти зі спеціальності «Медицина» з тем, які винесено для самостійної роботи / О.І. Денисенко, М.П. Перепічка, М.Ю. Гасвська [та ін.]. Чернівці, 2019.
4. Практикум з дерматології і венерології / В. І. Степаненко, А. І. Чоботарь, С. О. Бондарь. Київ: Медицина, 2018.
5. Дерматологія, венерологія / За загальною редакцією О.О. Сизон. – Посібник для студентів, магістрів вищих навчальних закладів. – Львів: ТзОВ «ДрукЗахід», 2017.
6. Дерматологія, венерологія в питаннях та відповідях / За загальною редакцією О.О. Сизон. – Посібник для студентів, магістрів вищих навчальних закладів. – Львів: ТзОВ «ДрукЗахід», 2017.

Додаткова:

1. Dermatology, Venereology. Textbook / [Stepanenko V.I, Shupenko M.M., Mikheiev O.G. et al.]; under edit. of V.I. Stepanenko. Kyiv.: KIM, 2013.
2. Skin Disease: Diagnosis and Treatment. Thomas P. Habif. Видавництво: Elsevier, 2017, с. 688.
2. Дерматологія. Венерологія: підруч. для студ. вищ. мед. навч. закл. III- IV рівнів акредитації / В.І. Степаненко, М.М. Шупенько, П.М. Недобой, С.Г. Свирид, В.Г. Коляденко [та ін.]; за ред. В.І. Степаненка; Нац. мед. ун-т ім. О.О. Богомольця. К.: KIM, 2012.
3. Дюдюн А.Д. та співав. Інфекції, що передаються статевим шляхом (навчальний посібник). – Київ. Поліграф плюс, 2012. – 133с.
4. Святенко Т. В. [та ін.] ; за ред.: Т. В. Святенко, І. В. Свистунова ; рец.: О. І. Денисенко, Л. А. Болотна Дерматологія. Венерологія : атлас для студентів старших курсів ВНЗ, лікарів інтернів, аспірантів, клініч. ординаторів, лікарів різних спеціальностей /— Вінниця : Нова Книга, 2020. — 424 с.
5. Rook's Textbook of Dermatology Eds.: T. Burns, S. Breathnach, N. Cox, C. Griffiths. 9th ed. 4 Volume Set – Wiley-Blackwell, 2016. – 4696 p.
6. Andrews' Diseases of the Skin: Clinical Dermatology Odom R. B., James W. D., Berger T. G. 12th ed. – Saunders, 2015. – 968 p.
7. Fitzpatrick's Dermatology in General Medicine. 8th ed. Eds.: L. A. Goldsmith et al. – N.Y.: McGraw-Hill medical, 2012. – XXX. - 3076 p. (Two vol).

13. ЕЛЕКТРОННІ ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

Сайт університету <https://onmedu.edu.ua/>

Кафедри E-mail kdvrem@onmedu.edu.ua

Бібліотека library@onmedu.edu.ua